

1873-07-09

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

I brevet er en tegning af en kat, der fanger en tudse. På bagsiden af brevet er en tegning af et insekt.

Afsendersted:

Rosenvænget

Omtalte personer:

N.L. Høyen

Christian Skredsvig

Hanne Westengaard

Omtalte steder:

Charlottenlund

Arkivplacering:

Mappe 9 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver om sin tur til Charlottenlund, hvor han badede. Derefter skriver han om islandske sagaer og andre ting, som han læser. Brevet indeholder tegning af en kat og et insekt.

TRANSSKRIFTION

Rosenvænget, 9/7 1873.

Kjære Fader!

Nu, bliver jeg imorgen færdig, med tegningerne, til Grøns, så skal jeg til at gøre prøve, med limfarve, og så skal jeg hen at male på loftet.

I søndags, var jeg i vandet ved Charlottenlund, da jeg ikke havde lyst, til at gå blandt de mange folk, i det beklumrede vand, ved Kjøbenhavn. Det er rigtig nok, noget andet, at gå ud på en badebro, under hvilken vandet, flyder hen over det reneste sand, istedet for det grønne mudder, som her opfylder det; ikke at tale om vandet selv. Da jeg bag efter gik i Charlottenlund, så jeg nogle ganske kønne vandhuller, med meget pæne omgivelser, af nedhængende egegrene, siv, og mudder af små planter. Det var nu også, sådan, et yndigt veir, så det er da heller ingen under, at jeg så onkels køre fra skoven, da jeg gik hjem. Du må vide, jeg sider, og skriver, på altanen, for der er, som sædvanlig, når, alle skal skrive, en rædsom, tummel, og spørgen om hvad man skal begynde, og ænde med, der inde, så jeg bliver afbrud, vært øjeblik, hvilket mine breve ikke kan tåle, da der er lidt nok sammen hæng i dem, alligevel,

●2●

foruden, alt det andet, de mangler.

I søndags, da jeg gik fra kirke, spurgte jeg, her Gregersen lidt ud, om mine kære Islændere, nemlig, om han ikke kente sagaen om de to drenge, der løste [?fredæmmene] op, og dræbte deres fjende, men han gjorde det ikke, hvorimod, han lovede, at spørge en mand, der om, der er lige som et levende leksikon i de dele. Han tilbød mig forresten foreksempel at låne Rolf krakes saga, så hvad jeg ikke har at læse i forvejen, det får jeg nu, Islændene færdige, Mose bøger, [?Sømandsbrevet], den Gamle Ada, Rolf krakes saga, foruden lidt fler jeg selv kan hitte på.

Jeg har været hos urmageren, men jeg kunde ikke få uret før, på Torsdag, vilket alt så, vil sige, stoplidt, hvad fornoget i morgen, det var da svært som tiden løber.

Fra Katteklo jeg har en tudse frelst,

Men det du dog vist nu ej høre helst.

Å jeg sludre hoved.

●3●

Ja, du må undskylde, de andre, vil have, at jeg skal skrive, det samme sludder, til dig, som til Skridsvig, men det kan jeg ikke, Ti du skriver fornuftigt, men han er ligeså tovlige som jeg selv. Nu tro jeg, forresten, at jeg har krammet alt det kloge jeg havde at sige, og lidt dumt, ud, så jeg vil ende mit brev med, at ønske, at du må have det rigtig godt, godt veir, godt udbytte, og god hjemrejse,

Din Kim.

|P.S.

Å hør, undskyld i sær, den forfærdelige højre forlap jeg gav det dyr, der helst skulde være en Kat|.

●4●

|Ak, havde jeg før, jeg tegnede katten, set den pæne løve, Niels tegner, skulde du nok have fået et nettere billede.|

|Men da jeg tegnede dette tænkte jeg vist ikke på andet, end at fylde pladsen op. Hils fru Høien, og frøken Vestengaard.|uf| Men det er jo nesten et kedeligt brev du får|.

Rosen vænget, 9/4 1873.

Kjære Fader!

Nu, bliver jeg imorgen færdig, med tegningene, til Grøns, så skal jeg til at gøre prøve, med limt farve, og så skal jeg hen at male på loftet.

I søndags, var jeg i vandet ved Charlottenlund, da jeg ikke havde lyst, til at gå blandt de mange folk, i det klumrede vand, ved Kjøbenhavn. Det er rigtig nok, meget andet, at gå ud på en badestro, under hvilket vandet, flyder hen over det meneste sand, i stid det for det grøne mudder, som her opfylder det; ikke at tale om vandet selv. Da jeg bag efter gik i Charlottenlund, så jeg nogle ganske kønne vandkuller, med meget pæne omgivelser, af nedhængende epigrene, siv, og mudder af små planter. Det var nu også, sådan, et yndigt øst, så det er da heller ingen under, at jeg så Onkel's køre fra skov, da jeg gik hjem. Du må vide, jeg sidder, og skriver, på altanen, for der er, som sædvanlig, når, alle skal skrive, en rædson, tommel, og spørger om hvad man skal begynde, og ende med, der inde, så jeg bliver afbrudt, snart og blak, hvilket mine breve ikke kan tale, da der er lidt nok sammen hængende, alligevel,

Foruden, alldet andet, de mangler.
I søndags, da jeg gik fra kirke, spurgte
jeg, her Gragren lidt ud, om mine kære
Isleendere, nemlig, om han ikke kendte
sagen om de to drenge, der ~~høste~~ fædme-
mene op, og dræbte deres fjinde, men han
gjorde det ikke, hvorimod, han lovede,
at spørge en mand, der om, der er
lige som et levende leksikon i de dele.
Han tilbød mig forresten foreksempel at
læse Rolf krakes saga, så hvad jeg ikke
har at læse i forvejen, det får jeg nu,

I de landene lærde, allese bøger, Semand's lektur,
den Gamle itda, Rolf krakes saga, Foruden
lidt flere jeg selv kan hitte på.

Jeg har været hos urmageren, men jeg kunde
ikke få uret før, på tors dag, hvilket alt så,
vilsig, stolidt, hvad fornøjet i morgen,
det var da svært som tiden løber.

Fra Kattuklo jeg har en tudse præst,
men det du dog vist nu ej høre helst.

Å jeg slud-re hoved.

Ja, du må undskyld, de andre,
vil have, at jeg skal slarve, det
samme sludder, til dig, som til Skridsvig,
men det kan jeg ikke, ti du skriver
fornuftigt, men han er ligeså tøvlis
som jeg selv. Nu tror jeg, forresten,
at jeg har krammet alt ud, dog jeg havde at sige,
og lidt dumt, ud, så jeg vil ende mit
brev med, at ønske, at du må have
det rigtig godt, godt veir, godt udbøtte,
og god hvinrejse,
Din Kvin.

R.S.

A. Kier, undskyld i seer den forferdelige kornespoler
jeg gav det dyr, der helt skulde være en kat.

[illegible]